

[Auken.]

at mange steder har socialdemokratiske studerende, unge SFere og kommunistiske studerende advaret mod at vælge aktionsformer, som ikke var egnet til at udbrede forståelsen for de studerendes rimelige krav og synspunkter, men tværtimod var egnet til at skabe en reaktion, en hetzagtig stemning i befolkningen, hvor reaktionære synspunkter kunne få frit løb. Så synes jeg hr. Jørgen Jensen skulle sige det lige så klart, som vi andre har sagt det i dag i stedet for – i en eller anden frygt for venstresocialisterne, hr. Waldorff, hr. Tyroll og andre – at maskere med alle mulige andre ting, som blev sagt heroppefra.

Så til hr. Waldorff, der sagde, at jeg havde talt overlegent, nedladende, og jeg ved ikke hvilke andre ord der blev anvendt om de studerende. Det har jeg overhovedet ikke gjort. Det er til gengæld rigtigt, at jeg ikke har kunnet mobilisere særlig stor begejstring for de aktionsformer, der er blevet valgt. Jeg sagde, at aktionsformerne er også skadelige og uacceptable for de uddannelsessøgende selv. Jeg sagde, at det ville være med til at nedsætte de studerende på en helt uberettiget måde i befolkningens bevidsthed, og det ville skabe modstand i stedet for tilslutning til de krav, de interesser, de synspunkter de studerende repræsenterer.

Jeg spurgte også, om man troede, det ville blive lettere at vinde folkelig forståelse for det, som vi også i socialdemokratiet opfatter som rimelige ønsker om tilfredsstillende boligforhold, tilfredsstillende studiestøtte, en beskæftigelsespolitik, der sikrer, at de uddannelsessøgende efter endt uddannelse får mulighed for beskæftigelse, ordentlige studieforhold, frihed for forskningen osv. Tror man, at det bliver lettere, når man gennemfører disse aktioner, som ingen uden for ganske snævre cirkler i venstresocialisterne, i kapitallogikerne, alle disse bogstavkombinationsorganisationer osv. har forståelse for.

Jeg sagde endelig, at aktionen er utilfredsstillende set ud fra et progressivt synspunkt, fordi den er med til at bringe de fællesidealer, vi har, i miskredit i befolkningen, og jeg sluttede med en appel til de progressive studenter, som er i massivt overtal på uddannelsesinstitutionerne, om at fremføre deres krav og deres synspunkter gennem demonstrationsformer, gennem synspunkter, som er egnet til at vække

tillid og skabe tilslutning. Alt dette opfatter jeg i hvert fald ikke som en nedladende agitation mod de studerende. Hr. Waldorff fældede jo selv den mest skånselsløse dom, der her i dag er blevet afsagt over disse aktioner, da han sagde: ja, nu er de i øvrigt gået i opløsning uden resultat.

Christoffersen (V):

Jeg har først et par bemærkninger til undervisningsministeren, som endnu en gang ville understrege, at det var en rolig og fast holdning, man havde lagt for dagen. Ministeren sagde, at regeringen har fastholdt selvstyret, den politiske magt skal ikke blande sig i forskning og undervisning. Det vil jeg da meget gerne erklære mig enig med undervisningsministeren i, selvfølgelig skal den politiske magt ikke blande sig i forskning og undervisning, det er derfor, vi har et selvstyre. Men de højere læreanstalters selvstyre betyder jo ikke, at de har ret til at beslutte hvad som helst, eller at de har ret til at lade hvad som helst passere.

Jeg kan måske stille ministeren et modspørgsmål: hvis det virkelig er regeringens holdning, at man ikke skal blande sig i disse ting, hvorfor har vi så denne debat i dag, og hvorfor er regeringen så med på et dagsordensforslag, som jo klart opfordrer regeringen til at gøre noget ved denne sag? At vi så er uenige om, hvorvidt det er stærkt nok, er en anden side af sagen, men jeg synes, det er en meget inkonsekvent betragtning. Regeringen har selvfølgelig til sidst måttet erkende, at påberåbelsen af selvstyret ikke var holdbar.

Så siger ministeren, at nu er langt de fleste besættelser i øvrigt smuldret, og prøver ligesom at få det til at tage sig ud, som om det i hvert fald også er et resultat af regeringens holdning. Jeg må måske have lov til at citere, hvad der står i det forslag til retræteplan, som er blevet offentliggjort på Århus universitet, og som findes i det bilag, som undervisningsudvalget i dag har fået. Der står:

»Der har siden i mandags været enighed om, at besættelsen skal slutte torsdag morgen, men vi har endnu ikke diskuteret, hvad vi skal foretage os derefter.«

Derefter drøfter man, hvad man så skal foretage sig, og så skriver man følgende:

»Samtidig med besættelsernes ophør torsdag proklamerer vi, hvilket vil sige alle de hidtil besatte institutter, at der genoptages undervis-